

Jan Draheim, burmistrz Gębic w latach 1919 – 1932

Jan Draheim urodził się 21 czerwca 1873 r. w Kamionku jako jedno z siedmiorga dzieci Szczepana i Pelagii (z Krugerów) Draheimów. Dnia 16 kwietnia 1884 r., a więc w wieku 11 lat, został przyjęty do VI Królewskiego Progimnazjum w Trzemesznie. Jak podają dokumenty szkoły, planował zostać rolnikiem. Chciał iść w ślady ojca.

Pod koniec lat 90. XIX w. ożenił się z Praksedą Szczęsną (1869 – 1946), z którą miał siedmioro dzieci: Floriana (1901 – 1985), Tadeusza (1903 – 1948), Bolesława (1906 – 1977), Aldonę (1907 – 1988), Arkadiusza (1909 – 1939) oraz bliźniaczki Irenę (1912 – 1995) i Stefanię (1912 – 1996).

Rys. 1. Jan Draheim (stoi pierwszy z lewej) podczas I wojny światowej.

W czasie I wojny został powołany do armii pruskiej. Jako jeńiec wojenny przebywał w Rosji na Dalekim Wschodzie, gdzie był pomocnikiem bednarza. Tam nauczył się wyrabiać beczki. Po zakończeniu wojny wrócił do rodziny. W tym czasie formowało się Państwo Polskie. Wybuchło Powstanie Wielkopolskie, które szybko dotarło do Gębic. Najstarszy syn Jana – Florian, wraz z grupą powstańców z Gębic brał udział w oswobodzeniu Strzelna i Inowrocławia. Następnie uczestniczył w wojnie polsko-bolszewickiej w latach 1919 -1921.

Dotychczas nie udało się ustalić dokładnej daty i okoliczności w jakich Jan Draheim objął stanowisko burmistrza w mieście Gębice. Być może już przed I wojną światową był urzędnikiem w magistracie gębickim i to zadecydowało o jego wyborze? Funkcję burmistrza pełnił w latach 1919 – 1932, a więc przez 13 lat. Po nim burmistrzem wybrano Jerzego Mrozińskiego, lecz tylko na dwa lata, gdyż w 1934 r. Gębice utraciły prawa miejskie.

Jan Draheim miał do pomocy Radę Miejską złożoną z 6 radnych. Był czynnym burmistrzem. Oprócz obowiązków służbowych uczestniczył we wszystkich ważnych wydarzeniach w życiu miasta. Uświetniał swą obecnością uroczystości państwowe i kościelne, przedstawienia teatralne wystawiane przez organizację „Sokół”, ćwiczenia strzeleckie z przysposobienia wojskowego dla młodzieży męskiej, liczne kursy dla dziewcząt organizowane przez Koło Włóścianek, mecze „Noteci” Gębice i wiele innych imprez.

Rys. 2. Burmistrz Draheim wśród uczestniczek kursu ratownictwa i pielęgnacji niemowląt, Gębice, 1931 r.

Rządzenie tak małym miastem nie było łatwe, bo Gębice zaczęły podupadać gospodarczo. W mieście dominowali drobni rzemieślnicy. Nie było tu dużego kapitału. Z dawnych dokumentów wynika, iż burmistrz miał coraz większe trudności ze ściąganiem podatków. Mimo licznej własnej rodziny, został opiekunem prawnym trojga dzieci z Dzierżążna, których rodzice zginęli w pożarze.

Po zakończeniu kadencji burmistrza w 1932 r. przeszedł na emeryturę. Opuścił mieszkanie służbowe w budynku magistratu gębickiego (obecnie przy ul. Poległych Bohaterów) i zamieszkał za zgodą proboszcza w domu przy Plebanii. Zajął się prowadzeniem ksiąg parafialnych i pracą w kancelarii parafialnej. Okazjonalnie też wyrabiał beczki.

We wrześniu 1939 r. Plebanię zajęli wkraczający Niemcy. Znow Jan Draheim musiał przenieść się z rodziną w nowe miejsce. Tym razem gościny udzielili mu państwo Kaźmierczakowie w swym domu przy Rynku, gdzie mieszkał do końca wojny. Po wojnie rodzina Draheimów wynajęła mieszkaniu u pani Marii Wiese również przy Rynku. Pani Maria była krewną Romana Wiese – przywódcy powstańców gębickich. Tu Jan Draheim założył pasiekę, zajmując się pszczelarstwem i nadal bednarstwem.

Jego żona, Prakseda, częściowo sparaliżowana, zmarła w 1946 r. Wcześniej syn Arkadiusz zginął z rąk Rosjan jako żołnierz w kampanii wrześniowej na Wschodzie Polski. Następnym ciosem była śmierć syna Tadeusza w 1948 r.

Rys. 3. Jan Draheim z żoną Praksedą, córkami Ireną i Stefanią oraz z siostrą żony. Lata 1921 – 1922.

Jan Draheim zmarł 21 stycznia 1952 r. i został pochowany obok żony na cmentarzu w Gębicach. Niestety, jego grobu już nie ma. Nie ma po nim żadnego śladu, tak jak po mieście Gębice.

Irena Tupalska

Rys. 4. Najstarszy syn - Florian Draheim (z lewej), powstaniec wielkopolski i żołnierz wojny polsko-bolszewickiej. Syn Arkadiusz Draheim (z prawej) poległ w 1939 r. z rąk Rosjan.

Rys. 5. Burmistrz, Jan Draheim stoi piąty od prawej. Jego młodszy brat, Alojzy (dzierżawca majątku Dąbrowa k. Mogilna) stoi drugi od prawej. W środku siedzi Rozalia Kubska, żona Alojzego Draheima. Rozalia była siostrą błogosławionego księdza Stanisława Kubskiego i matką chrzestną pani Barbary Ćwiklińskiej, jedynej wnuczki Jana Draheima. Koniec lat 20.

Rys. 6. Zakończenie kursu nauki gotowania Koła Włóścianek, lata 30. Jan Draheim siedzi trzeci od prawej, ksiądz Tadeusz Wierbiński siedzi czwarty od lewej, w środku siedzi p. Helena Jaczyńska – przewodnicząca Koła Włóścianek w Gębicach.

Rys. 7. Jan Draheim (pierwszy z lewej) w Gębicach w czasie II wojny światowej.

Fotografie przedstawione w niniejszym opracowaniu pochodzą z archiwum rodzinnego państwa Ćwiklińskich.